

Czyta: #TataMariusz

Stanisław Jachowicz

Karolek i słońce

Utwór udostępniony na Licencji Wolnej Sztuki
(szczegóły licencji >> [klik](#) <<).

Czyta:
#TataMariusz

Czasem dobrze życzących nie lubimy ludzi.
Raniutko wstało słońce i Karolka budzi.
«Ale dajże mi pokój» rzecze rozgniewany. —
«O nie! odpowie słońce — wstawaj mój kochany!»
«Tylko się chwilę zdrzemię, bo to bardzo miło!»
«Przewyciężyć lenistwo milejby ci było!»
«Ach jakżeś uprzykrzone! A słońce się śmiało
I w oczy mu zaglądało.
Rad nie rad musiał wstawać... ale cóż za zmiana?
Biegnie zaraz chłopczyzna do ogródka zrana:
Ogródek miłą wonią napętniony cały,
Tu się kwiatki krzewiły, tam ptaszki śpiewali;
Tu rosą pokrzepione zielenią się drzewa,
Łagodny wietrzyk powiewa,
Chłopczyk, jakby na nowo na świat się urodził,
Z nieznanem dotąd uczuciem po ogródku chodził,
Mile wspominał słońce wśród tylu słodczy,
I rzekł: «Teraz poznaję, kto mi dobrze życzy.»

